

ha kedves szüleidig meg nem állsz... Igy hazáig meg se állt a kis vitéz-jelölt s hogy a hadnagy ur Takó belülről nem volt olyan nagyon mérges, azt bizonyítja az a levél, melyet ma kapott meg Vas Sándor s amely — jellemezvén önkéntelenül a hős magyar tisztet is, — ilyenképen hangzik:

Kedves Vas ur! Kedves fia 6-án velem akart feljönni az északi haretérre s önként jelentkezett nálam kilenc órakor az állomáson. Természetesen nem is kérését koránál fogva nem teljesíthettem. Vannak azonban Szegeden elegendő kiknek menniök kellene és nem mennek. Ha azok közül jött volna valaki, azt elvittem volna. Mondhatom, nagyon szép jelenet volt és nagyon jó benyomást tett rám az elszántsága, mikor a dolog veszedelmességét tudtára adtam neki. Ha ennek a szép magyar hazának a honfiai mind ilyen szellemben volnának nevelve, hogy a hazájáért mindenki köteles harcolni, akkor más világ volna ma már. A hazáért meghalni és harcolni szép és dicső. De kötelessége is mindenkinek! Szívélyesen üdvözlö a szép magyar hazából (még). A viszontlátásig *Takó* hadnagy, gépfegyverosztály parancsnok.

Utóirat. Ha volna időm, nem mulasztanám el a fiával való jelenetet az újságban leírni.

— **Székely bakák a császár előtt.** Amikor *Vilmos* császár meglátogatta a keleti haretér katonáit, magyar gyerekek is verekedtek egy sorban a németekkel. Olyan szorongamot mutattak be a székelyek, hogy még a pomerániai bakáknak is tátva maradt a szájuk csodálatuknak miatta. *Hindenburg* generális seregében táborozó mellett, pipaszónál beszélgettek a jó németek, hogy voltaképpen micsoda fajta, miféle szerzet lehet az a *székely*. Honnan is jöhettek azok a sasnézésű, csontos, szálas emberek, akik megnőttek, mint a tölgy, de hajlékonyak, mint a fenyőhajtás. Soha se is hallották hírét, hogy van székely nemzetiség is a világon, pedig sok iskolás ember szoritja a lövőárok mélyén a császár fegyverét. Végre is egy professzor-

dőzött nem hallott többé egyes lövéseket. Egy golyó keresztülötte a kalapiját, de ő észre sem vette, noha azt már tudta, hogy egy másik lövés keresztül hatolt a nyeregben függő almákon. Hátrált és még alacsonyabba hajolt le, mikor egy harmadik golyó, mely alantabb repült, egy kőbe csapódott a lovának a lábai közt s tovább szökdecselt a levegőben, zugva és dongva, mint valami meszeszerű bogár.

A lövések ritkultak, amint a történetárók ürültek, míg aztán egyszerre egy lövés sem hangzott többé. A fiatal ember büszkélkedett. Azon a bámulatos sortüzön sértetlenül ment keresztül. Visszatekintett. Igen, azok már kiürítették történetáskáikat. Láta, hogy többen újra töltenek. Mások visszahajoltak a ház mögé a lovaikért. Amint nézett, kettő már lóra üve, újból előtűnt a szögletnél, gyorsan lovagolva feléje. S ugyanebben a pillanatban szemébe tünt a féltreismerhetetlen vörös szakállas férfi, amint a földre térdel, fegyverével céloz rá és hidegen méri ki az időt a hosszú lövésre.

Fiatal emberünk megsarkantyuzta lovát, — csaknem lelapult és jobbra-balra kanyargott futásában, hogy a másiknak a célzást megnehezítse. De még nem hangzott el a lövés. A lónak minden egyes szökkenésével közelebb jutottak az erdőhöz. Kétszáz yardnyi távolságra voltak már csupán s még mindig késett az ellenséges lövés.

Aztán meghallotta ezt is, az utolsót, a mit még életében valaha hallhatott, — mert ő halott volt már, mielőtt a földre ért volna, lebukva nyergéből a hosszú durranás alatt. És amazok, figyelve a ház mellett, látták őt leesni, látták a holttestét odább gurulni, amint a földhöz ütődött s látták, mint ömlenek szerteszéjjel a piros héjú almák, szerte gurulva körülötte. S kacagtak az almáknak váratlan előtünése felett s tapsolva üdvözölték a vörös szakállas embert a sikerült lövésért...

forma katona kísüti, hogy azok a kemény székelyek *magyar* szóval dicsérik az Urat s őrtálló hada valahol a nagy hegyek ölen a magyarságnak. ;

— No, ha magyarok, akkor nem esoda, amit csináltak...

És hangos volt a tábor dicséretétől a magyaroknak. Másnap jött a császár. A föl nem égetett templomtornyokban zúgtak a harangok s az ágyu szava verdeste a levegőt. A császár autója fölött óriás sasok keringtek: a repülőgépek. És a merre elhuzott, elsiklott az autó, háromszoros *hurrával* köszöntötték császárukat a német katonák. Amikor a székely regiment felé hajtott a császár, valami idegen kiáltás vagdosta a levegőt. *Éljen a császár.* zúgtak a székelyek, mire a császár így felelt.

— *Brávó, brávó, székely fiúk!*

És csillogott a sok bajonett és csillogott a székely bakák szeme. Délben *Szende* ezredes négy száz katonával, vitéz, kitüntetett székely bakával tisztelgett a császár előtt. A császár kezét szoritott az ezredessel és gratulált a regimentnek, mely úgy rohant a muszkáknak, mint a szélvihar, amely a hegyek közül síkföldre vágat. Aztán a saját kezével tüzte ki a négy legvitézebb székely bakka mellére a vaskeresztet.

Amikor visszatért a négy bakka az ezredhez, körülgyűrűzték a többiek. És szólt a kérdés:

— Milyen ember a német császár?

Megvakarja a fejét az egyik, a cugszfürer és székely módra adja meg a választ:

— Hogy embernek milyen, nem tudom... De hogy csókolni való képe van, az bizonyos... *Azzal az orcával meg azzal a nőréssel székely katonának is beillenék. Még sarzsit is kapna közöttünk.*

— **Szegedi katonáink segítése.** A szegedi 5. honvéd gyalogezred tápzászlóaljának parancsnoksága azzal a sürgős kérelemmel fordult városunk közönségéhez, hogy a Szer-

KORZÓ-MOZI

Igazgató VAS SÁNDOR.

Telefon 11-85.

Kedden, január hó 19-én

Szenzációs bűnügyi dráma.

Az eltörött kulcs

Bűnügyi dráma 3 felvonásban.

A trónörökös

Nordisk dráma 3 felvonásban.

Valamint az új kísérő műsor.

Előadások 5, 7 és 9 órakor.

Rendes helyárák.

biában harcoló 200 népfőlkelő részére, akik sem karácsonyi ajándékot, sem pedig meleg ruhát eddig sehonnan sem kaptak, legalább 400 pár kapeát adományozzon. A méltányos kérés meghallgatásra talált még a délelőtti órákban a Miaszonyunkról nevezett iskola-nővérek vezetése alatt álló tanintézetek növendékei akik a háboru kitérőse óta példás buzgalommal és áldozatkészséggel készítették a katonaság részére szükséges ruházatot, a 400 pár kapeát a Hadsegítő-Bizottság rendelkezésére bocsátották, hogy azokat haladéktalanul juttassa el a nélkülözö népfőlkelőkhöz. A Hadsegítő-Bizottság mielőtt ezt a nemeslelkü adományt utnak indítja, azzal a sürgős kérelemmel fordul a szegedi közönséghez, hogy tekintettel a népfőlkelő vitézi szolgálataira és arra a nélkülözésre, melyet a sivar, mocsaras vidéken, minden hozzáférhető beszerzési forrás hiányában hónapok óta szenvednek, most utólag juttassa el a társadalom azt az adományt, melyet a karácsonyi ünnepek alkalmából óhajtott a szegedi vitézekhez juttatni. Legnagyobb szükség van praktikus használati cikkekre, vaselin, fagygyu, gyújtó, dohány, pipa, cigaretta, szappan, zsebkendő, tábori lap, csokoládé, fehér cukor, égett cukor, stb. stb. továbbá meleg ruhákra. Mindezeket a dolgokat kéri a Hadsegítő-Bizottság *legkésőbb szerda délig* a Belvárosi óvóiskolában lévő műhelybe juttatni.

— **Felségsértő katona.** Felségsértés bűntettével és közveszélyhárítás vétségével terhelve állt vasárnap a szegedi honvédbíróóság mint rögtönítelő bíróság előtt *Manojlov* Boriszláv, 38 éves szabósegéd, verseci 7. gyalogezredbeli népfőlkelő. Reggel 9 órakor nyitotta meg *Németh* Kálmán ezredes a tárgyalást, amelyet *Szerdahelyi* László hadbíró alezredes vezetett. A vádat *Szende* Vilmos dr. hadbíró-főhadnagy honvédügyész a védelmet *Dobay* Gyula dr. képviselte. A jegyzőkönyvet *Papp* Tivadar dr. hadnagy vezette; ülnökök *Perlaky* és *Csepreghy* századosok voltak. A szegedi kerületi hadbíróóság rendeletéből *Sévity* László, a szegedi szerb egyház plébánosa és *Wolf* dr. katonaoorvos is megjelentek. Halálos ítéletre volt kilátás, amely rögtön végre kellett volna hajtani. A tárgyalási ternet zsúfolásig megtöltö közönség e miatt feszült figyelemmel kísérte már a tárgyalás első fázisait is. *Manojlovot* azzal vádolták, hogy Versecen december végén a Kaszinó-vendéglőben a királyt és a miniszteriumot súlyosan sértőn, durva szóval illette. A verseci határrendőrség följelentésére került a szegedi rögtönítelő bíróság elé. A tárgyalás folyamán a vád ismertetése után *Manojlov* tagadta a terhére rótt cselekményt, majd azzal védekezett, hogy semmire sem emlékszik, mert a kérdéses napon részeg volt. A tanúk azt bizonyították, hogy *Manojlov* használta a gyalázó szavakat. A vád és védelem meghallgatása után a hadbíróóság visszavonult és főlőri tanácskozás után úgy határozott nem a rögtönítelő bíróság hanem a szegedi haditörvényszék a rendes bűnvádi eljárás szerint fogja felelősségre vonni.

— **A szegedi munkaközvetítés.** A szegedi munkaközvetítő bizottság január 3-tól 17-ig 221 munkást helyezett el. A jelentkezők száma 163 volt. Gazdasági család jelentkezők 4 (elhelyezést nyert a régebből készületben levőkkel együtt 6) kereskedelmi irodaj alkalmazott 7 (3), kereskedelmi üzleti alkalmazott 5, szolga 8 (2), különféle szakmunkás 10, házvezetőnő 2, lakatos 6 (8), bádogos 1 (1), gépész 2 (2), kovács 2 (2) famunkás 2, asztalos 11 (32), ács 8 (8), szabó 7 (3), varrónő 4 (24), gyári munkás 3 (39), kőműves 18, üveges 1, háztartásbeli munkás 16, házmester 3, otthoni munkás 8 (8), napszámos 15. A munkanélküliek száma ezidőszert 15. Augusztus 1 óta 3507 jelentkező közül 3492-öt helyeztet el a bizottság, amely *Szalay* József dr. helyettes főkapitány elnöklete alatt működik. Az erődítési munkákról hazajött faipari munkások — leginkább az asztalosok — néhány hétig munkanélküli voltak, azonban belátták, hogy szakmukájukban munkát nem